

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Γ΄ Κυριακή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, 9^η /22^α Μαρτίου 2020, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ὡς Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἥτοι τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔχει ὠρίσει νά προβάλληται κατὰ τὴν Κυριακὴν αὐτὴν καὶ νά προσκυνῇται εἰς εἰδικὴν μάλιστα τελετὴν τῆς ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας ὁ Τίμιος Σταυρός, διὰ νά ἐνισχυθοῦν ἐκ τῆς προστασίας αὐτοῦ οἱ πιστοὶ εἰς τό δανυόμενον ὑπ' αὐτῶν στάδιον τῆς νηστείας.

Εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη ἀφ' ἐσπέρας ὡς Παρρησία διὰ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ ὁποίου προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, προεξάρχοντος πάλιν τοῦ Μακαριωτάτου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καὶ διακόνων, ψαλλόντων τοῦ Πρωτοψάλτου Ἱεροδιακόνου Συμεῶν δεξιὰ καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου ἀριστερά, παρουσίᾳ μελῶν τοῦ Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, τῇ συμμετοχῇ ὀλιγαρίθμων πιστῶν, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν τῆς πόλεως κυρίως τῶν Ἱεροσολύμων, λόγω τῶν ὑποδειχθέντων μέτρων προφυλάξεως ἐκ τοῦ ἰοῦ Covid- 19.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία τρεῖς περίξ τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ἀνά τὰ προσκυνήματα. Μετά τὴν λιτανείαν ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Τάφου εὐχὴν κατὰ τῆς λοιμικῆς νόσου.

Μετά τὴν λήξιν τῆς τελετῆς ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος ηυχήθη διὰ τῆς κάτωθι συντόμου προσφωνήσεως Αὐτοῦ εἰς τοὺς προσελθόντας Πατέρας καὶ τοὺς πιστοὺς τὴν δύναμιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ δι' ἀντιμετώπισιν καὶ ἀποσόβησιν πάσης ἀσθενείας καὶ ἐπιβολῆς τοῦ πονηροῦ:

«Σήμερον τό προφητικόν πεπλήρωται λόγιον· ἰδού γάρ προσκυνοῦμεν εἰς τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Σου, Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο πρὸς παραμυθίαν καὶ ἐνίσχυσιν, ἵνα διέλθωμεν ἐν νηστείᾳ καὶ μετανοίᾳ τό πανίερον στάδιον τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἀπλῶς σύμβολον νίκης καί θριάμβου κατά τοῦ διαβόλου, ἀλλά καί ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ἐν Χριστῷ δικαιοσύνης καί ἀπολυτρώσεως ἡμῶν ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, δηλονότι τῆς ἁμαρτίας, ὡς διακηρύσσει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «καί ὑμᾶς νεκρούς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι... συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ ..., ἐξαλείψας τό καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καί αὐτό ἤρην ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτό τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχάς καί τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτούς ἐν αὐτῷ», (Κολ. 2, 13-15).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «ὁ Χριστός διὰ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ θανάτου, ἀφ' ἑνός μὲν ἀπεγύμνωσε τὰς πονηρὰς ἀρχάς καί ἐξουσίας καί ἀφ' ἑτέρου «ἐδειγμάτισεν», δηλαδή διεπόμπευσε καί κατεντρόπιασε αὐτάς «τὰς διαβολικὰς δυνάμεις». Ἐν τῇ ἐννοίᾳ δέ ταύτῃ ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται τό μέσον, «δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν», (Ρωμ. 5,11) κατὰ Παῦλον.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Τίμιος Σταυρός ἀποτελεῖ τό σημεῖον τοῦ θείου μυστηρίου τῆς καταλλαγῆς καί τῆς συμφιλίωσεως ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων μετὰ τοῦ θεοῦ, ὡς κηρύττει καί πάλιν ὁ Ἱερῶτατος Παῦλος: «εἰ γάρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ Αὐτοῦ», (Ρωμ. 5,10).

Ἴδού λοιπόν διὰ τί ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ πηγή τῆς δυνάμεως τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τό καύχημα αὐτῆς, ὡς ὁμολογεῖ ὁ σοφώτατος Παῦλος λέγων: «ἐμοί γε μή γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται κάγώ τῷ κόσμῳ». Κατὰ δέ τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, ὁ Σταυρός τοῦ Σωτῆρος ἵσταται ἐγγεγερμένος ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί ἀφθαρσίας», (Σοφον. 621,20).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ καί ἐν τῷ Σταυρῷ γίνεται κατανοητὴ ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ, συμφώνως τῷ Κυριακῷ λόγῳ: «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τὸν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθείτω μοι», (Μάρκ. 8,34).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ δύναμις θεοῦ ἐστίν, ὡς ἀκριβῶς καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ δύναμις θεοῦ ἐστίν εἰς σωτηρίαν παντί τῷ πιστεύοντι, κατὰ Παῦλον: (Α' Κορ. 1,18 καί Ρωμ. 1,16).

Εἰς κοινωνίαν τῆς σταυρικῆς ταύτης δυνάμεως ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διὰ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως σήμερον, τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἵνα ἀξιωθῶμεν ἐορτάσαι καί τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅς τό ἔλεος καί ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς